

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

Pn-237/2021

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sutkinji Snježani Cvitanović, na prijedlog sudske savjetnice Valentine Čubrilo Šišić, u pravnoj stvari tužitelja: Ive Tomičića, Split, Kila 29c, OIB: 16800049809, kojeg zastupa punomoćnik Marko Udiljak, odvjetnik u Splitu, protiv: 1. tuženika LAVČEVIĆ d.d., Split, Bihaćka 2, OIB: 71421617824, kojeg zastupa punomoćnik Mirko Budić, odvjetnik u Splitu, 2. tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnica Renata Grabovac, dipl. iur., 3. tuženika VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o., Split, Hercegovačka 8, OIB: 56826138353, kojeg zastupa punomoćnik Miroslav Šarić, odvjetnik u Splitu, uz sudjelovanje umješaka na strani 3. tuženika EKO-Kaštelanski zaljev, ustanova Split, Dražanac 70, OIB: 62115305512, zastupanog po likvidatoru Anči Bašić, radi naknade štete, 15. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženicima: LAVČEVIĆ d.d., OIB: 71421617824, CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, i VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o. OIB: 56826138353, da solidarno, u roku od 15 dana isplate tužitelju: IVO TOMIČIĆ, OIB: 16800049809, iznos od 6.300,00 EUR-a, sa zateznim kamatama koje teku od 2. ožujka 2021. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od dana 01.01.2023. godine do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od dana 30.12.2023. godine pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

II. Nalaže se tuženicima: LAVČEVIĆ d.d., OIB: 71421617824, CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, i VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o. OIB: 56826138353, da solidarno, u roku od 15 dana isplate tužitelju: IVO TOMIČIĆ, OIB: 16800049809, iznos od 1.159,43 eura na ime parničnog troška sa zateznim kamatama koje teku od 15. rujna 2026. godine pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

Obrazloženje

1. U tužbi, zaprimljenoj 26. siječnja 2021., tužitelj navodi kako je isključivi vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 2619/20 Z.U. 21693 K.O. Split. Vodovod i kanalizacija d.o.o. kao investitor da su angažirali ustanovu EKO-Kaštelanski zaljev da ih zastupa u postupku radi nepotpunog izvlaštenja na čest.zem.2619/21 Z.U.21662 K.O.Split, a sve u svrhu izgradnje i održavanja kanalizacijske i vodovodne mreže područja Kila Split. Navedeni postupak da je dovršen te je tužitelj primio odgovarajuću naknadu za umanjene tržišne vrijednosti (čest.zem.2619/21 K.O. Split), a ujedno je u istom postupku ustanovljeno pravo služnosti u korist Vodovoda i kanalizacije d.o.o. u svrhu izgradnje i održavanja kanalizacijske i vodovodne mreže područja Kila Split. Za izvedbu predmetnih radova Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split je kao investitor angažirao trgovačko društvo Lavčević d.d. kao izvođača. Tvrtka LAVČEVIĆ d.d., je sa Croatia osiguranjem d.d. ugovorila policu osiguranja izgradnje građevine od svih rizika br. 078290013554, a pregledom koje se može utvrditi da je LAVČEVIĆ d.d. naveden kao ugovaratelj osiguranja, dok su osiguranici tvrtka Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split (investitor) te EKO Kaštelanski zaljev, Ustanova Split (naručitelj). Predmet osiguranja po navedenoj polici bila je izgradnja kanalizacijske i vodovodne mreže i javne rasvjete na području Kila (Dio I) te odgovornost prema trećima za štetu koja nastane uslijed tih radova (Dio II). Tužitelj da je vlasnik susjedne čestice zemlje 2619/20 Z.U. 21693 K.O. Split, a koja čestica graniči sa čest. zem. 2619/21 Z.U. 21662 K.O. Split na kojoj su izvedeni radovi. Prilikom izvedbe radova, preciznije prilikom vršenja radnji iskopa, izvođač Lavčević d.d. navedene je radove iskopa vršio preblizu suhozida u vlasništvu tužitelja. Tužitelj je o navedenom u nekoliko navrata pravovremeno obavijestio izvođače radova i investitore, kojima je tom prilikom i naglasio, da će mu ukoliko se izvođenje radova nastavi provoditi na taj način doći do nastanka materijalne štete, jer će se njegov suhozid urušiti. Međutim, na sva ta upozorenja investitori i izvođači su se oglašili. Zbog takvih, nestručno izvršenih radova, u ljeto 2019. došlo je do urušavanja velikog dijela suhozida u vlasništvu predlagatelja prilikom čega je za istoga nastupila poprilična materijalna šteta. Upravo zbog navedenog, tužitelj je pred Općinskim sudom u Splitu pokrenuo postupak radi osiguranja dokaza koji je prihvaćen Rješenjem br. R1-419/2020 te je proveden očevid na licu mjesta, na predmetnoj nekretnini (čest. zem. 2619/20 Z.U. 21693 K.O. Split), radi utvrđenja postojećeg stanja, uzroka nastale štete te visine troškova radova na sanaciji nastalih oštećenja. U svojem nalazu i mišljenju stalni sudski vještak Goran Vego utvrdio je uzročno-posljedičnu vezu između građevinskih radova iskopa kanalizacije na čest.zem. 2619/20 i znatnih oštećenja, Također, tužitelj je odgovorno osiguravateljsko društvo Croatia osiguranje d.d.

dopisom od 16. ožujka 2021. kontaktirao radi mirnog rješenja nastalog problema, ali isto se ogradio od odgovornosti te u svojem odgovoru na dopis navelo kako nisu u mogućnosti utvrditi uzročno posljedičnu vezu između izvršenih radova i oštećenja suhozida.

2. U odgovoru na tužbu prvotuženik Lavčević d.d se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, kako u osnovu, tako i u visini. Prvotuženik priznaje pasivnu legitimaciju. Prvotuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije za vođenje spora, obzirom da tužitelj nije isključivi vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 2619/20 zk. ul. 21693 k.o. Split, već da je prema izvatku iz zemljišne knjige, tužitelj suvlasnik navedene nekretnine za 2639/2894 dijela, dok su drugi suvlasnici, Vrdoljak Boris za 62/2894 djela i Vrdoljak Domina za 193/2894 dijela. Glede uzročno-posljedične veze između izvedenih radova i urušavanja suhozida, navodi kako nijedan vještak ne može sa stopostotnom sigurnošću kazati da je baš određena radnja uzrok nekog oštećenja, ali ovdje postoji vrlo visoka razina vjerojatnosti. Prvotuženik ističe da je kao izvođač, radove na predmetnoj dionici izvodio u 2017., da je iste izvodio prema pravilima struke i u skladu s projektnom dokumentacijom, te je da je tehnički pregled obavljen i uporabna dozvola ishoda u listopadu 2017. godine. Iz same foto dokumentacije koja prileži vještačenju sačinjenom u postupku osiguranja dokaza, da je vidljivo da je tužitelj sam izveo oborinsku odvodnju na svojoj nekretnini iznad suhozida, te da je odvodna cijev koju je postavio tužitelj tako postavljena da direktno ispire suhozid, a što se u vještačenju uopće ne navodi, iako vještak nalazi da je urušavanje suhozida vjerojatno posljedica povećanja hidrostatskog tlaka u zoni iza suhozida. Također se ističe da je tužitelj nakon završetka radova na kanalizacijskom kolektoru, izveo na svojoj nekretnini iznad suhozida plato sa betonskim kockama, koji radovi su opteretili cijelu površinu s dodatnih cca 220 kg/m², te je tako izvedeni plato nedvojbeno mogao uzrokovati urušavanje suhozida, što se također ne navodi u vještačenju sačinjenom u postupku osiguranja dokaza. Nadalje, održavanje suhozida da je tužiteljeva obveza. Iz suhozida raste bršljan, kao i stablo. Na dan provedenog očevida u postupku osiguranja dokaza bilo je vidljivo da je stablo otpiljeno, te da je bršljan pošišan, što je također jedan od mogućih čimbenika koji su mogli ugroziti stabilnost samog suhozida zbog korijenja koje prolazi kroz suhozid. U fotografijama koje su priložene u vještačenju vidljivo je da je prilikom izvođenja radova iskopa kanala za fekalnu kanalizaciju, kanal kopan uskom korpom s padovima prema projektu i pravilima struke, bez korištenja hidrauličnog čekića, te da je materijal na poziciji suhozida kompaktan i u sraslom stanju. Paušala tvrdnja iz vještačenja vještaka Gorana Vege o uzroku urušavanja suhozida nije utemeljena na relevantnim stručnim osnovama. Ako je povećanje hidrostatskog tlaka iza suhozida uzrokom urušavanja suhozida, vještak je trebao obrazložiti kako i zašto su izvedeni radovi na fekalnoj kanalizaciji doveli do povećanje hidrostatskog tlaka iza suhozida. Naime, s gledišta građevinske struke, a suprotno navodima vještaka, površinska voda lakše prolazi kroz obloge kanalizacijske cijevi od pješčanog materijala i rastresitog materijala iz iskopa nakon izvedenih radova, nego kroz raniju kompaktnu zbijenu masa manje propusnog tla (stanje prije izvedenih radova) te nakon što dospije na dno novo izvedenog kanala fekalne kanalizacije, kroz filtarski sloj posteljice i zasipa cijevi, otječe u smjeru padova kanala, što ni na koji način ne utječe niti dovodi do bilo kakvog povećanja hidrostatskog tlaka iza suhozida. Baš nasuprot navedenom, oborinska odvodnja s nekretnine tužitelja (koju je tužitelj sam izveo) može dovesti od povećanje hidrostatskog tlaka iza suhozida, te uzrokovati urušavanje. Obzirom na navedeno, prvotuženik ističe kako smatra da radovi na iskopu kanala za fekalnu kanalizaciju, kao i sami kanal od kada je u funkciji, ni na koji način nisu mogli dovesti

od povećanja hidrostatskog tlaka iza suhozida, pa stoga nisu uzorom urušavanja suhozida. Prvotuženik ističe i prigovor zastare, iz razloga neuvjerljivosti tvrdnji tužitelja kada je do urušavanja suhozida došlo. Prvotuženik je radove na fekalnoj kanalizaciji završio 31. kolovoza 2017., te je za taj dio radova izdana uporabna dozvola 23. listopada 2017. Tužitelj se obratio prvotuženiku sa zahtjevom za naknadu štete dana 23. rujna 2020. (odnosno prije toga 23. srpnja 2020. osiguravatelju treće tuženika), dakle više od godinu dana nakon datuma za koji tvrdi da je datum urušavanja suhozida, odnosno datuma nastanka štete. Obzirom na navedeno, prijedlog tužitelja da datum nastanka štete dokazuje putem svjedoka, jest neuvjerljiv. Naime, kako sam tužitelj u tužbi navodi da je tijekom izvođenja radova upozoravao da se radovi izvode preblizu suhozidu, očito je znao tko izvodi radove, odnosno tko je izvođač, a tko investitor. Shodno tomu, životno bi i logično bilo da se tužitelj navedenim osobama obratio odmah po nastanku štete, a ne više od godinu dana kasnije u odnosu na datum (ljetu 2019.) za koji sada tvrdi da je šteta nastala, iz čega proizlazi zaključak da bi urušavanje suhozida, ako je uzrok u radovima (što se poriče iz razloga kako je naprijed navedeno), vjerojatno zbilo nedugo nakon njihova završetaka, dakle u jesen ili zimu 2017., a u tom slučaju tužba bi bila u zastari.

2.2. U odgovoru na tužbu drugotuženika Croatia osiguranje d.d. navodi se kako se priznaje pasivna legitimacija temeljem police osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti br. 078290013554 zaključene s tuženikom ad/1. Oспорava se osnov i visina tužbenog zahtjeva. Oспорava se uzročno-posljedična veza između oštećenja suhozida i izvedenih radova - izgradnje kanalizacijske i vodovodne mreže područja Kila Split. Ističe se i prigovor zastare sukladno odredbi čl. 230.st.1. ZOO-a. Nije sporna pasivna legitimacija temeljem police osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti br. 078290013554 zaključene s tuženikom ad/1. Tvrdnje tužitelja da nisu utemeljene jer su radovi na izgradnji fekalne kanalizacije izvršeni sukladno projektnoj dokumentaciji i pravilima struke. K tome, radovi iskopa kanalizacijske trase završeni su tijekom 2017.godine, dok je suhozid oštećen tj. evidentirana su oštećenja suhozida tek 05.02.2021. kada je izvršen očevid na licu mjesta od strane vještaka kojeg je tužitelj angažirao. Predmetno vještačenje ne prihvaća jer je isto izrađeno po nalogu tužitelja, a osim toga – istim nije dokazano da bi do oštećenja suhozida došlo uslijed navedenih radova završenih prije više od četiri godine. Štoviše, ni sam vještak nije potvrdio uzročno posljedičnu vezu već navodi cit.“... da je vrlo vjerojatno da su predmetna oštećenja nastala upravo od tih građevinskih radova..“ Vjerojatnost koju navodi vještak angažiran od strane tužitelja ničim nije dokazana posebice ukoliko se ima u vidu protek vremena do angažiranja istog kao i dvojbeno pitanje - u kakvom je stanju bio suhozid prije samih radova. Tužitelj je prilikom podnošenja odštetnog zahtjeva 16.ožujka 2021. bio u obvezi priložiti: 1. Specificirani troškovnik dovođenja suhozida u prvobitni položaj s istim materijalom 2. Pisane prijave oštećenika izvođaču radova, te prijava policiji 3. Dostaviti snimke nultog stanja zida, ako oštećenik iste posjeduje (prije početka radova), te je li oštećenik pismeno zatražio od izvođača da se snimi nulto stanje suhozida 4. Nepoznat datum nastanka štete od urušavanja. Kako uz odštetni zahtjev, tako ni uz tužbu – nisu priloženi dokazi temeljem kojih bi se mogla analizirati uzročno -posljedična veza. Mjerodavan je isključivo datum prijave štete osiguratelju – 16.03.2021., a imajući u vidu da su radovi iskopa kanalizacijske trase završeni 2017. - nastupila je zastara. Analogno na izneseno oспорava se i visina tužbenog zahtjeva kao i zatraženi tijek zatezne kamate. Osim što je dvojbeno ponuda sačinjena na bazi troškova na ime kompletne rekonstrukcije zida u iznosu od 76.102,50 kn, te što nije dokazan karakter oštećenja kao ni porijeklo istih odnosno uzrok, ostaje sporno je li uopće potrebna

kompletna rekonstrukcija koju tužitelj evidentno još nije ni proveo. K tome priložena je samo jedna ponuda – IMA-PROJEKT d.o.o. što nije dostatno na okolnost dokazivanja visine, dok se sam trošak izrade projektne dokumentacije spada neutemeljeno potražuje.

2.3. U odgovoru na tužbu trećetuženika Vodovod i kanalizacija d.o.o. se protiv tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, predlaže da tužba u odnosu na ovog tuženika bude odbačena kao nedopuštena. Tuženik prvenstveno ističe da je tužiteljeva tužba u odnosu na tuženika pod nedopuštena, a podredno da je tužiteljev tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika u cijelosti neosnovan, a u svakom slučaju i previsok. Trećetuženi kao investitor radova izgradnje i održavanja kanalizacijske i vodovodne mreže područja Kila Split tj. izvođenja građevinskih radova iskopa kanalizacije na čest. zem. 2619/20, K.O. Split, priznaje pasivnu legitimaciju u ovom sporu. Oспорava pravnu osnovu u ovom sporu. Naime, prema navodima u odgovoru na tužbu na strani tuženika ne postoji pravna osnova odgovornosti za utuženi štetni događaj i štetu koju je eventualno pretrpio tužitelj. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije na strani ovog tuženika. Ističe i prigovor nedostatka odnosno prigovor nepotpune aktivne legitimacije na strani tužitelja. Navodi se kako tužitelj predloženim dokazima u tužbi nije dokazao da je jedini vlasnik predmetne nekretnine na kojoj se nalazio urušeni suhozid, odnosno na kojoj mu je navodno nastala šteta, pa nije jedino on aktivno legitimiran u ovom sporu. Ne prihvaća se navedeno vještvo i istom se u cijelosti protiv. Ističe prigovor da je do štete došlo zbog više sile (otjecanja oborinskih voda), odnosno zbog krivnje trećih osoba koje su bile dužne, a nisu održavali suhozid, a što isključuje odgovornost tuženika za štetu koju je eventualno pretrpio tužitelj. Opreza radi ističe i prigovor isključive krivnje i odgovornosti tužitelja za nastanak štetnog događaja i štete, odnosno prigovor podijeljene odgovornosti ili suodgovornosti tužitelja za nastanak utuženog štetnog događaja i štete. Ističe prigovor nedostatka protupravnosti na strani ovog tuženika. Ističe prigovor zastare utuženog potraživanja sukladno odredbi čl. 230. st. 1. ZOO-a. Oспорava i visinu tužbenog zahtjeva kao i zatraženi tijek zatezne kamate.

3. Tijekom postupka pregledani su: polica osiguranja br. 078290013554 (list 35-37 spisa), sudski spis R1-419/2020, pisani nalaz i mišljenje vještaka Gorana Vege (list 7-30 spisa), ponuda IMA – PROJEKT d.o.o. br. 0505/21 (list 31 spisa), obavijest Croatia osiguranja od 1.travnja 2021. (list 33-34 spisa), izvadak iz zemljišne knjige ZU 21693 (list 47 spisa), prijedlog radi mirnog rješenja spora od 23. rujna 2020. (list 48-50 spisa), dopis tužitelja od 23. srpnja 2020. – prijava štete (list 51-61 spisa), uvjeti za osiguranje od izvanugovorne (javne) odgovornosti Croatia osiguranja (list 68-71 spisa), postupovnik o primopredaji objekta Eko – kaštelanskog zaljeva od 22. rujna 2014. (list 82-87 spisa), presuda na temelju priznanja br. P2-5425/10 od 27. veljače 2012. (list 92-93 spisa), uporabna dozvola, Grad Split, klasa: UP/I-361-05/17-01/000098, urbroj: 2181-01-03-02-05-17-0006 od 20. listopada 2017. (list 10-106 spisa), očitovanje dr.sc. Gorana Vege, dipl. ing. građ., stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina od 14. studenog 2024. (list 172-178 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Ivana Mijanovića od 23.srpnja 2025. (list 221-254 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za Eko – kaštelanski zaljev (list 268-278 spisa).

4. Punomoćnici stranaka su popisali parnični trošak.

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. Među strankama nije sporno da su izvršeni radovi izgradnje kanalizacijske i vodovodne mreže i javne rasvjete na području Kila, gdje se nalazi i čestica tužitelja. Nije sporno da je za izvedbu predmetnih radova Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split kao investitor angažirao trgovačko društvo Lavčević d.d. kao izvođača. Tvrtka LAVČEVIĆ d.d., je sa Croatia osiguranjem d.d. ugovorila policu osiguranja izgradnje građevine od svih rizika br. 078290013554, dok su osiguranici tvrtka Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split (investitor) te EKO Kaštelanski zaljev, Ustanova Split (naručitelj).

7. Među strankama je sporna osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno postoji li uzročno-posljedična veza između radova i štete koju je pretrpio tužitelj.

8. Članak 1045. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, 69/2026 – u nastavku ZOO) navodi da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

Članak 1046. ZOO-a definira štetu kao umanjeње imovine, izmaklu korist i povredu prava osobnosti.

Članak 1062. ZOO-a navodi da pravna osoba odgovara za štetu koju njezino tijelo prouzroči u obavljanju funkcija, uz pravo na regres od odgovorne osobe.

Članak 1085. ZOO-a st.1. navodi da odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala.

Sukladno članku 1049. ZOO-a, krivnja postoji kad je štetnik prouzročio štetu namjerno ili nepažnjom.

Sukladno članku 1107. ZOO-a, ako više osoba odgovara za štetu prouzročenu neispravnošću proizvoda, njihova je odgovornost solidarna.

Sukladno članku 636. ZOO-a kad su za štetu odgovorni izvođač, projektant i osoba koja obavlja nadzor, odgovornost svakog od njih određuje se razmjerno njihovoj krivnji.

Sukladno čl.1089. ZOO-a st.2. visina naknade štete određuje se prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, osim slučaja kad zakon određuje što drugo.

Sukladno čl. 1090. ZOO-a Sud će, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

9. Tužitelj saslušan pred ovim sudom 27. travnja 2023. u bitnom je iskazivao da je njegov suhozid bio osjetljivo pitanje jer je dosta visok, otprilike 3 metra, a širine je oko 15 metara, s time da je s jedne strane niži s druge viši. Kada su započeli radovi on nije znao u kojem će obujmu biti, mislio je da će se za polaganje cijevi iskopati kanal manje od 1metar, međutim došla je teška mehanizacija dva bagera koji su iskopali

kanal dubine otprilike 3metra. Kanal za polaganje cijevi je iskopan na udaljenosti manjoj od 1metra od suhozida a to je sve vidljivo na slikama koje je priložio u spis. Suhozid se već zbog radova počeo urušavati, ispadalo je pojedino kamenje. Zbog toga da je odmah razgovarao s poslovođom Ivanom, ne sjećam se prezimena kojem se požalio da mu se može srušiti zid. I sam bagerist koje je izvodio radove da mu je rekao da izvođenje radova nije sigurno. S obzirom da je sa Eko Kaštelanskim zaljevom potpisao ugovor, a pojašnjava da se radilo o nepotpunom izvlaštenju, nakon toga se obratio Eko-Kaštelanskom zaljevu gdje mu je gosp. Jadranko Roguljić rekao da se mora javiti izvođaču radova Lavčević d.d., te je razgovarao s glavnim inženjerom gosp. Pothom. Taj inženjer mu praktički nije ništa rekao osim da će sve biti u redu i da će se to sve naknadno sanirati ako bude štete. Kasnije kada su radovi izvršeni vještak od Croatia osiguranja mu je rekao da je trebao zvati policiju i zaustaviti radove, međutim on nije htio zvati policiju i raditi probleme oko izvođenja tih radova. Nije htio zaustavljati radove jer o njima ovisi više ljudi, nije htio biti kao jedan od susjeda koji je radove zaustavio i o čemu su pisale sve novine. Tijekom 2019., a sjeća se dobro da je bilo ljeta te godine kada su bile jake kiše da se odvalio dio suhozida otprilike 2m². Sa toga zida je nakon toga poispadalo nekoliko kamenja, a boji se da zid ne otkliže zato što je na njemu njegova kuća. Također i prije otprilike 2006. dogodilo se jedno klizište ali to je bilo na dijelu suhozida gdje nisu izvodili radovi, a taj dio suhozida se obnovio i pojačao. Objašnjava da se kuća nalazi na izrazito strmom terenu i da je razlika između nivoa kuće i najnižeg dijela terena otprilike 10m i da se voda slijeva sa višeg na niži teren i da stoga na tom dijelu ispod kuće kod suhozida je postojao odvodni kanal za vodu. Nakon što su započeli radovi da je tražio od Lavčevića d.d. da izvrši radove oborinske odvodnje a s obzirom da se zbog radova teren omekšao. Tek na inzistiranje je inženjerka Lavčevića d.d. zatražila da se sagradi odvodni kanal pa su onda postavljene cijevi i šahtovi s tim da gosp. Poth nije o tome želio ni čuti. Navodi na nije podnosio pisane prijave u vrijeme izvođenja radova, nego sa svima usmeno kontaktirao. Zid nisam nakon izvođenja radova nije obnavljao jer nema novaca. Navodi da su započeli radovi 2017. a trajali su do 10. mjeseca 2017. Starost tog suhozida, ne zna ali ga je zatekao 1999. kada je kupio nekretninu. Navodi da se suhozid urušio u ljeto 2019. nakon velikih kiša, a to objašnjava činjenicom da se vjerojatno zemlja u kojoj su položene cijevi i kopan kanal natopila te više nije imala istu strukturu kao prije. Odštetni zahtjev da je podnio ali se ne sjeća kome.

10. Svjedok Branko Blajić, iskazao je da je susjed tužitelja te mu je zato poznato o čemu se radi, a taj suhozid da je prije radova bio remek djelo i bio je odlično sastavljen. Nakon što su izvođeni radovi damperima i bagerima već nakon druge ili treće kiše kroz suhozid je počela prolaziti voda što je napravilo pritisak na zid dok se nije srušio. S obzirom da sam je zidar onda su mu jasne te stvari. Prvi puta kada je primijetio da zid propušta vodu je bilo u ljeto 2019., otprilike nakon Velike Gospe. Njegova nekretnina je ispod suhozida tužitelja, prema njegovom mišljenju da se nije radila ta kanalizacija suhozid se zasigurno ne bi srušio. Radovi bagerima prema svjedoku da su vršeni možda 2015. ili 2016. ne može se točno sjetiti kada se tamo doselio jer da su tada radovi na kanalizacijskoj mreži već su bili počeli. Ne sjeća se točno kada su radovi završili.

11. Svjedokinja Marija Batinić u svom iskazu je navela da je tužiteljeva susjeda, njihove nekretnine graniče. Sjeća se da je prilikom izvođenja radova upozoravala tužitelja da će mu se suhozid srušiti jer su radovi vršeni preblizu tome zidu. Slična je situacija i kod nje bila samo što je njen zid betonski pa se zato nije

urušio. Sjeća se da se suhozid urušio 2019., a to pamti zbog jednog privatnog događaja koji joj se tada dogodio, bilo je ljeto, a radovi na kanalizacijskoj mreži su vršeni godinu i pol prije toga. Na toj lokaciji, živi već 15 godina. Ima saznanja o tom da je tužitelj iznad suhozida postavljao betonske kocke, ali da to nije bilo na mjestu gdje je suhozid srušen i ne sjeća se kada je to postavljeno. Navela je i da taj suhozid tamo stoji već duži niz godina i da joj nije poznato da bi bilo ranije urušavanje.

12. Svjedok Marko Tomičić, u svom je iskazu u bitnom naveo da živi u kući do tužiteljeve, to mu je brat, pa mu je iz tog razloga poznato što je predmet spora. Kanalizacijska mreža da se trebala kopati u njihovom vrtu, tj. u bratovom vrtu. Prvo da je došla mehanizacija manji, pa veći bager, onda se iskopao kanal za cijev dubine 3-4 metra, a oni su mislili da će to biti pliće. Ispred toga mjesta da je suhozid i tada su odmah prigovarali da bi se kanal trebao od njega odmaknuti. Bagerist koji je vršio radove da ih je uvjeravao da se ništa neće dogoditi jer on to radi već godinama, a vidio je da je prilikom kopanja kanala i suhozida iskopao par stijena. Radnici koji su tamo radili su rekli da će se popraviti u slučaju bilo kakvog oštećenja, a da se oni drže svoje trase i da se radovi nikad ne bi završili kada bi slušali svačije prigovore. Radovi na kanalizacijskoj mreži su se vršili 2017., a suhozid se srušio krajem ljeta 2019. Navodi da je prije početka radova taj suhozid bio u odličnom stanju, gradnja je bila tvrda, vrhunska, radi se o kaskadnom terenu, ne zna kolika je točno starost zida. Koliko tu živi, a to je 17 godina, na suhozidu se nije primijetilo ništa, on se nije srušio prije 10-15 godina, već baš nakon tih radova. Nakon radova sa vanjske strane nije se primijetilo da je suhozid oštećen, a to je zbog nagiba terena i činjenice da je suhozid kopan ispod. Navodi da su na terenu poviše suhozida postavljane ploče ali se radilo o pločama za parking veličine otprilike 20x20 cm. Što se tiče održavanja ne vidi na koji način se isto trebalo vršiti. Navodi da iz suhozida nitko nije otpilio stablo koje je iz njega izlazilo, odgovaram jer tu ranije nikakvog stabla nije bilo, da je suhozid bio uredan, slobodan od drače i lijev. Navodi da su primijetili da se suhozid urušio nakon kiša u ljeto 2019., prvo su primijetili da je teren malo utaban, a kasnije i da se odvalilo kamenje. Sanacija nije vršena. Radovi na iskopu da su trajali možda 10-15 dana, u mjesecu lipnju, te su obavljani od jutra do 3, 4 popodne, a s obzirom da radi ne zna precizno.

13. Svjedok Darko Poth, u svom je iskazu u bitnom naveo da je zaposlen kao inženjer građevinarstva kod Lavčevića d.d., a u konkretnom slučaju koji se odnosi na izgradnju kanalizacijske mreže je bio glavni inženjer gradilišta. Poznat mu je tužitelj iz viđenja i možda je razgovarao s njim u vezi radova na kanalizacijskoj mreži. Ne može se sjetiti o čemu je s tužiteljem razgovarao niti da bi se radilo o pritužbama na radove. Bio je na očevidu koji se održao povodom nekakvog rušenja zida. Na parceli tužitelja da je bio, ali se ne može sjetiti da li mu se tužitelj obratio, navodi da je zaposlenik velike firme sa mnogo gradilišta i radnika. Navodi da nije neuobičajeno da mu kao inženjeru gradilišta pristupaju vlasnici parcela na kojima se izvode radovi. Ne sjeća se tko je izradio projektno-tehničku dokumentaciju, niti da li je u projektno-tehničkoj dokumentaciji bio ucrtan suhozid, obzirom je od radova prošlo 8 godina, a radovi su se naručili još 2014. ili 2015. godine. Ne sjeća se kolika je bila dubina iskopa. Da li je zadaća glavnog inženjera ako naiđe na suhozid na terenu da ga pregleda, te da li je pregledao suhozid tužitelja, navodi da je to zadaća investitora i onoga tko je radio projektno-tehničku dokumentaciju. Na pitanje da li je pregledao suhozid tužitelja svjedok je dao istovremeno više odgovora, tako da je najprije odgovorio da se sve nalazi u projektno-tehničkoj dokumentaciji, zatim da je suhozid pregledao, a nakon toga da se na trasi ne nalazi nikakav suhozid.

14. Svjedokinja Antonela Bezić u svom je iskazu u bitnom navela da je bila nadzorni inženjer tijekom izvođenja radova na kanalizacijskoj mreži odnosno njena firma Raster d.o.o., a ona je bila glavni nadzorni inženjer na terenu. Sjeća se ovog područja, radi se o području Kile, međutim ne može se sjetiti konkretno tužitelja niti da joj se pritužio u pogledu izvođenja radova na parceli. Mnogi vlasnici su se tužili na izvođenje radova. Navodi da je njen zadatak bio da izvođač izvodi radove u skladu sa zakonom i projektnom dokumentacijom, a ne slušati i otklanjati pritužbe vlasnika, ali je točno da su se ljudi obraćali i njoj. Kada joj se predočavaju fotografije iz spisa ovog suda R1-419/2020 odgovara da to jest kanal koji se tiče radova na kanalizacijskoj mreži, ali se ne može sjetiti da bi to bila parcela tužitelja. Na tim fotografijama se ne vidi nikakav suhozid, ali se vidi da je teren nagnut, da ima denivalaciju tla između gornje i donje parcele te ako se između te dvije parcele nalazio suhozid koji je bio u funkciji potpornog zida, da suhozid ne bi smio biti u funkciji potpornog zida odnosno da to nije u skladu sa uzancama struke. Suhozid prema pravilima struke može biti ogradni zid. Na posebno pitanje sudskog savjetnika što ako se na terenu upravo nađe suhozid između dvije denivelirane parcele, mogu li se u tom slučaju i na koji način izvesti radovi iskopa kanala, odgovara da je u tom slučaju obaveza investitora da izvede radove na siguran način. Utvrđuje se da se svjedok nakon toga ispravlja te navodi da je rekao da je obveza vlasnika nekretnine da na svojoj nekretnini ima stabilan suhozid. U slučaju da postoji nekakvog odstupanje od stanja na terenu sa projektom, npr. nekakva nestabilnost terena, zadatak je glavnog inženjera to prijaviti projektantu kako bi se uskladilo stvarno stanje na terenu sa projektom. Nakon što sudski savjetnik predočava da su se radovi vršili 2017. godine, a suhozid se srušio 2019. odgovara da to nema veze sa radovima i da bi se suhozid u tom slučaju srušio nakon prvih kiša.

15. Svjedok Ivica Perić iskazivao je u bitnom pred ovim sudom kao tehnički direktor Vodovoda i kanalizacije d.o.o. od 2018., a prije voditelj vodoopskrbnih crpnih stanica i klorinatora. Za vrijeme izvođenja radova na Kili, a koji su predmet ovoga spora njegova u Vodovodu nije imala s tim radova nikakve veze. Od ožujka 2018. nitko mu se nije obratio u vezi predmeta spora, i za njega nije znao.

16. Svjedok Duje Marović u svom iskazu pred ovim sudom naveo je da je kao zaposlenik Vodovoda i kanalizacija d.o.o. od 2016. na poziciji voditelja kanalizacijske mreže, aglomeracija Split-Solin. Ne zna ništa o radovima polaganja kanalizacijske mreže na Kili niti je to njegov posao. Na posebno pitanje punomoćnika tužitelja zna li tko je izrađivao projektnu dokumentaciju za projekt na Kili, odgovara da je to Goran Marinović, privatna projektantska firma. Na posebno pitanje punomoćnika 1. tuženika Lavčević d.d. je li kao voditelj kanalizacijske mreže bio upoznat s događajem u kojem je kanalizacijska mreža izvor štete, odgovara da bi u pravilu trebao biti ali u ovom slučaju nije te mu se od ljeta 2019. u pogledu rušenja suhozida na Kili nitko nije obratio.

17. Svjedok Božidar Čapalija u svom je iskazu pred ovim sudom naveo kako o predmetu spora nema puno saznanja, radio je u Vodovodu do polovine 2023., sad je u mirovini, kada se radio projekt na Kili, bio je na mjestu direktora operativnog sektora. Projekt je imao uredno svu dokumentaciju i građevinske dozvole, radovi su završeni u 2017. godini na ljetu nakon čega je obavljen tehnički pregled, nakon čega je dobivena uporabna dozvola.

18. Stalni sudski vještak za graditeljstvo i procjenu nekretnina Ivan Mijanović, prema nalogu ovog Suda izradio je i dostavio pisani nalaz i mišljenje radi utvrđivanja postojećeg stanja, uzroka nastale štete, odnosno, uzroka rušenja zida na nekretnina tužitelja, te visini troškova radova na sanaciji nastalih oštećenja. Sudski vještak je izvršio pregled i fotografiranje predmetnog objekta, 12. lipnja 2025. godine, na predmetnoj nekretnini,

18.1. Za potrebe izrade predmetnog elaborata, u spis je dostavljena dokumentacija vezano za izvođenje predmetnih radova: Dio elaborata nepotpunog izvlaštenja „KANALIZACIJSKA MREŽA PREDJELA KILA U SPLITU“ oznake TD 495 G32, izradio GEOPROJEKT d.d, Split, svibnja 2014., uporabna dozvola (KLASA: UP/I-361-05/17-01/000098 URBROJ: 2181/01-03-02-05-17-0006, od 20. listopada 2017. godine, pravomoćna 23. listopada 2017. godine) izdana od Splitsko-dalmatinske županije, Grada Splita, Upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo dr.sc. Gorana Vege, dipl.ing.građ. oznake O.E.-03/21-VJ od 2. ožujka 2021. godine., dopuna nalaza i mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo dr.sc. Gorana Vege, dipl.ing.građ. od 14. studenog 2024. godine, foto dokumentacija izvođenja spornih radova dostavljena u spisu od stranke.

18.2. Prema dostavljenom nalazu i Mišljenju vještaka duljina urušenog suhozida (suhozid s jednim licem) prema mjeranju na dan očevida iznosila je 16,00 m * 1,8 m odnosno sveukupno 28,80 m². Prema tvrdnjama tužitelja urušenje zida uzrokovano je loše izvedenim radovima. Za uviđaj na nekretnini označenoj kao čest.zem. 2619/20 k.o, Split, radi utvrđivanja postojećeg stanja, uzroka nastale štete, odnosno uzroka rušenja zida, te visini troškova radova na sanaciji nastalih oštećenja određen je prvo u postupku osiguranja dokaza stalni sudski vještak dr.sc. Goran Vego dipl.ing.građ. koje je podnio Pisani nalaz i mišljenje od 3. veljače 2021. te Dopunu mišljenja od 14. studenog 2024. godine.

18.3. Obavljenim očevidom, 12. lipnja 2025. godine, na predmetnom objektu vještak Mijanović utvrđuje stanje na terenu te dalje u nalazu navodi da pregledom priložene skice glavnog projekta uočava se da su na predmetnoj čestici izvedeni zemljani radovi duž trase između stacionaža P7-1 i P7-5, čija ukupna duljina iznosi 47,5 metara. Prema poprečnom presjeku dostavljenom u spisu predmeta, projektirana dubina iskopa kreće se u rasponu od 1,35 m do 2,51 m. Urušavanje suhozida da se dogodilo na dionici između točaka P7-2 i P7-4, koja se proteže u duljini od CCA 20,00 metara. Na tom dijelu, projektna dokumentacija predviđa dubinu iskopa u granicama od 1,29 m do 2,51 m. Međutim, prema iskazu tužitelja te pregledu dostavljenih fotografija, vještak navodi da je stvarna dubina iskopa viša od projektiranih. Na očevidu 12. lipnja 2025. sudski vještak zatražio je uvid u građevinski dnevnik, međutim isti nije dostavljen. Pregledom fotografija s lokacije tijekom izvođenja radova koje su dostavljene u spisu vidljivo je da projekt nije uzeo u obzir postojanje suhozida u neposrednoj blizini. Uvidom u dostavljeni situacijski prikaz, vidljiva je značajna visinska razlika od 2,72 metra između susjednih čestica čest.zem. 2619/20 (92,48 m) i čest.zem 2619/21 (89,22 m) u predjelu suhozida te ista iznosi cca 3,26 m. Vještak navodi da je obzirom na veću dubinu iskopa očito kota dna iskopa došla do ili neposredno ispod dna samog suhozida koji je deniveliran.

18.4. Vještak je mišljenja da je do oštećenja došlo zbog izvođenja iskopa neposredno uz suhozid, posljedično do vibracija prilikom iskopa te mikro pomaka između suhozida te pomicanja sitnih čestica (nevezani suhozid). Navedeno je naknadno djelovanjem kiše uzrokovalo ispiranje sitnih čestica te posljedično pad odnosno slom suhozida. Vještak ističe da je suhozid svakako starijeg doba gradnje (nepoznat datum izgradnje) te da je i prije izvođenja radova bio u lošijem stanju no svakako navedeni suhozidi opstaju duži niz godina bez sloma osim ako se isti mehanički ne uništavaju. Blizina iskopa neposredno uz postojeći suhozid, način iskopa odnosno dubina iskopa te nepostojanje projekta zaštite okolnog zida (prema pravilniku o obveznom sadržaju i opremanju projekata, blizina okolnih objekata uvjetuje izradu projekta zaštite okolnih građevina) uzrokovala je prema mišljenju Vještaka slom suhozida, odnosno promjenu uvjeta pri iskopu koji su protekom vremena rezultirali slomom zida. Vještak napominje da se ovdje radi o suhozidu koji je urušen te koji je potrebno sanirati, no mišljenja je da je to trenutno nemoguće, nakon izgradnje kanalizacije izvesti Ab zid budući bi temelj istog ulazio u poprečni presjek postojeće kanalizacije. Jedino moguće jest izrada jednako vrijednog suhozida odnosno obnova istog.

18.5. Ukupna oštećena površina prema nalazu i mišljenju vještaka iznosi cca 30,00 m². Vještak trošak uklanjanja postojećeg suhozida, izradu novog suhozida s jednim licem, nabavu, dopremu i ugradbu kamena procjenjuje u iznosu od cca 300,00 €/m² odnosno sveukupno 9.000,00 €. Potrebno je napomenuti da se ne radi o novom već o suhozidu starijeg doba, djelomično amortiziranom, te je prema mišljenju Vještaka potrebno umanjiti iznos nove vrijednosti suhozida u omjeru 30 % obzirom na starost istog, sve ukoliko se koristi amortizacija a ne povrat u prvobitno stanje.

19. Prvotuženik u cijelosti prigovara na Nalaz i mišljenje. Prvenstveno se ističe kako je iz priloženih fotografija razvidno da je kanal iskopan uskom korpom, bez korištenja hidrauličnog čekića. Prvotuženik je u predmetnom postupku više puta istaknuo, te na isto skrenuo pozornost vještaku prilikom očevida, da je Tužitelj, nakon što je Tuženik obavio radove, na svojoj nekretnini iznad suhozida izveo plato s betonskim kockama. U nalazu i mišljenju vještak navodi kako je prilikom izvođenja radova Prvotuženik došlo do određenih vibracija tla, iako su iskopi vršeni bez korištenja hidrauličnog čekića. Međutim, potrebno je istaknuti da prilikom izvođenja betonskog platoa također dolazi do stvaranja vibracija sličnog, ako ne i većeg intenziteta. Naime, betonski plato se izvodi tako da se na pripremljeno tlo polaže tampon sloj drobljenog kamena koji se ugrađuje u slojevima i vibrira vibrovaljkom ili tzv. „žabicom“ do potpune zbijenosti. Na zbijeni tampon polaže se nivelacijski sloj pijeska, koji se poravnava letvom bez dodatnog zbijanja, nakon čega se ručno polažu betonske kocke prema predviđenom uzorku. Nakon polaganja, površina se vibrira vibropločom s gumenom podlogom, fuge se ispunjavaju sitnim pijeskom, te se površina ponovno vibrira radi konačnog zbijanja i stabilizacije. Slijedom navedenog, nakon što je Prvotuženik izveo radove koji su mogli uzrokovati određene vibracije tla, Tužitelj je također izveo radove koji su imali isto, a moguće intenzivnije djelovanje. Stoga vještak ne može zanemariti utjecaj radova izvedenih od strane Tužitelja na stabilnost predmetnog suhozida. Prvotuženik ističe kako je iz priloženih fotografija razvidno da je urušeni suhozid obrastao gustim raslinjem. Raslinje, osobito bršljan, negativno djeluje na stabilnost suhozida jer svojim korijenjem i viticama prodire u fuge i pukotine između kamenja, postupno ih razmiče i slabi međusobno prijanjanje kamenih elemenata. Kako raste, bršljan stvara dodatni pritisak i vlagu unutar zida, zadržava vodu na površini kamenja

te potiče raspadanje strukture. S vremenom dolazi do odvajanja i ispadanja pojedinih kamenova, što uzrokuje postupno urušavanje zida i gubitak njegove stabilnosti. Nadalje vještak u nalazu i mišljenju navodi kako se urušavanje suhozida dogodilo na dionici između točaka P7-2 i P7-4, u duljini od cca 20,00 metara. Na tom dijelu projektna dokumentacija predviđa dubinu iskopa u rasponu od 1,29 m do 2,51 m. Međutim, prema iskazu Tužitelja te dostavljenim fotografijama, vještak zaključuje da je stvarna dubina iskopa bila veća od projektirane. Iz svih fotografija koje su sadržane u Nalazu i mišljenju nije moguće utvrditi stvarnu dubinu iskopa, dok iskaz Tužitelja, i ako se privremeno zanemari njegova pristranost, ne može predstavljati valjanu osnovu za takav zaključak, osobito jer se radi o osobi koja nije sudjelovala u izvođenju radova.

20. Drugotuženik prigovara nalazu i mišljenju vještaka navodeći da vještak obavlja očevid 2025.godine, te bez građevinskog dnevnika, samo na temelju pretpostavke zaključuje da je s obzirom na veću dubinu iskopa kota dna iskopa došla do ili neposredno ispod dna samog suhozida koji je deniveliran, te iznosi mišljenje da je do oštećenja došlo zbog izvođenja iskopa neposredno uz suhozid, posljedično do vibracija prilikom iskopa te mikro pomaka između suhozida te pomicanja sitnih čestica. Navedeno da je naknadno djelovanjem kiše uzrokovalo ispiranje sitnih čestica te posljedično pad, odnosno slom suhozida. Nejasno je temeljem čega vještak pri izradi nalaza i mišljenja zaključuje da je većina šteta nastala naknadno, nakon izvedbe kanalizacijskog iskopa. Ističe kako je od osiguranika – izvođača radova neophodno zatražiti : Ugovor o gradnji kanalizacijske mreže, s ugovorenim troškovnikom i člankom koji se odnosi na obaveze izvođača prema imovini oštećenih, rekapitulaciju ugovorenog troškovnika po radovima, kopiju dijela ugovorenog troškovnika koji se odnose na radove u blizini suhozida u vlasništvu Ivo tužitelja, nacрте s presjekom trase kanalizacije u dužini navodno oštećenog suhozida, u kojima će se vidjeti suhozid, kopije građevinskog dnevnika za radove koji su se odvijali u blizini suhozida koji su oštetili suhozid oštećenika, te popratiti točne datume iskopa, do završnog zatrpavanja kanala nakon postave cijevi (od početka radova do kraja na navedenoj lokaciji), snimanje nultog stanja trase na mjestu oštećenog suhozida, pisane prijave oštećenika koji upozorava da dolazi do oštećenja suhozida, s upisom u građevinski dnevnik, te razlog zašto prijava nije upisana u građevinski dnevnik, mišljenje glavnog inženjera gradilišta o nastanku štete i oštećenju suhozida, kao i mišljenje nadzornog inženjera, kopiju koordinacijskog sastanka izvođač, nadzor i investitor, ako se raspravljalo o pisanoj ili usmenoj prijavi oštećenika, mišljenje nadzornog inženjera da su radovi u blizini urušenog suhozida odrađeni po projektu, te da se poštovale sve preporuke nadzora, te da li postoji manjkavost u projektu s obzirom da se u blizini iskopa nalazi suhozid. Od tužitelja da je potrebno zatražiti specificirani troškovnik dovođenja suhozida u prvobitni položaj s istim materijalom, pisane prijave oštećenika izvođaču radova, te prijava policiji, snimke nultog stanja zida, ako oštećenik iste posjeduje (prije početka radova), te da li je oštećenik pismeno zatražio od izvođača da se snimi nulto stanje suhozida i točan datum nastanka štete od urušavanja. Tek bi se u slučaju dostave navedene (ranije zatražene dokumentacije) mogle utvrditi sporne činjenice. Radovi iskopa kanalizacijske trase završeni su tijekom 2017.godine, dok su oštećenja na suhozidu evidentirana tek 05. veljače 2021. kada je izvršen očevid na licu mjesta od strane vještaka kojeg je tužitelj angažirao. Kako ni tadašnjim vještačenjem, tako ni vještačenjem u ovoj parnici – nema objektivnog pokazatelja – činjenice koje bi ukazivale kada je oštećenje točno nastalo, niti čime je uzrokovano (uzročno posljedična veza nije dokazana).

21. Tužitelj ističe da je i vještak Mijanović u cijelosti utvrdio što i raniji vještak Vego te potvrdio da su upravo tuženici odgovorni za štetu koja je nastala tužitelju. U skladu sa zaključkom vještaka o stvarnoj visini štete, tužitelj je zatražio ponudu od građevinske firme ALFA SOLIN d.o.o. za izradu suhozida te je dobio ponudu na iznos od 14.144,00 EUR + PDV, što predstavlja veći iznos od 300,00 EUR po m² kako je vještak procijenio. U tom smislu se predlaže da sud pozove vještaka da se očituje je li ovo stvarna visina štete u skladu s tržišnim uvjetima.

22. Stalni sudski vještak za graditeljstvo i procjenu nekretnina Ivan Mijanović saslušan na ročištu pred ovim sudom otklonio je prigovore i primjedbe stranaka.

22.1. Na pitanje ponude Alfa Solin d.o.o. vještak se izjasnio da navedena ponuda predstavlja povećani iznos u odnosu na prosjek trenutnih cijena na tržištu. Nadalje vještak se izjašnjava da ukoliko dođe do ikakve naknade se mora uzeti u obzir amortizacija odnosno umanjeње vrijednosti zbog starosti. Na daljnje pitanje o izračunu amortizacije, vještak navodi da nije nigdje utvrđena taksativno, već se uzima vrijednost otprilike 30% u odnosu na novu vrijednost izrade. U odnosu na iznos od 9.000 eura, koji se naveo u vještačenju kako i potrebnu amortizaciju, tražilo se od vještaka da utvrdi iznos visine štete, uzimajući u obzir i druge faktore koji su utjecali na stanje zida. Vještak je naveo da bi se izgradio potpuno novi suhozid, potreban iznos navedena amortizacija od 30 % empirijski se koristi duži niz godina, po procjenama i izvlaštenjima za sve ostale korisnike jedinica lokalne samouprave i privatnih strana.

22.2. Vještak je naveo da je prosječni životni vijek suhozida od 100 do 300 godina, te starost suhozida utječe na amortizaciju. Vještak navodi da su od strane stranaka dostavljene fotografije koje su priložene spisu, a koje se odnose pozicijski točno na iskop koji je predmet spora. Na fotografijama se vide i ljudi u iskopu, po slobodnoj procjeni je zaključio da je na pojedinim mjestima zasigurno došlo do povećanja dubine iskopa, u slučaju da koje od stranaka spore navedeno potrebno je dostaviti snimak izvedenog stanja koji je zatražen a nije dostavljen. Po dostavi snimke izvedenog stanja mogla eventualno izvesti analiza istog i dati točan odgovor. Izvedeni radovi od strane tuženika na platou iznad, odnosno postavljanje kocke nisu mogli uzrokovati niti doprinijeti nastanku mikro-vibracija tla za koje vještak navodi da je uzrok pada ovog zida.

22.4. Utvrđenje da je do oštećenja došlo uslijed radova iskopa kanalizacijske trase, s obzirom da su isti završeni tijekom 2017., dok su oštećenja na suhozidu evidentirana tek u veljači 2021., vještak se očitovao na način da je pojasnio radove, način rada i lokacijski linijske radove u odnosu na položaj suhozida i poprečni presjek u odnosu na suhozid. Vještak navodi kako se prije iskopa radilo se o običnom zemljanom materijalu koji je bio položen neposredno iza suhozida. Na pojedinim fotografijama koje su svim strankama predložene na dan očevida, a koje je slikao neposredno ispred svih stranaka u postupku na dan očevida koje su dostavljene od tužitelja je jasno da se u iskopu osim zemljanog materijala, odnosno iskopa, nalazi dijelom i stijena. Navedeno dovodi do nesporne i nepobitne činjenice da je iskop čiji je luk bio cca 30 do 50 cm prema fotografijama i projektu od samog suhozida, te je protresao postojeći suhozid, a osim činjenica da je potresao suhozid u poprečnom presjeku rova a sve sukladno glavnom projektu prikazanom u vještstvu, došlo je do zbijanja dijelom materijalom iz iskopa, a dijelom potpuno novim zamjenskim materijalom, pri čemu je nabijanje navedenog materijala predmetnim glavnim

projektom na kojem su se izvodili radovi prikazano od 40 do 8 mega paskala, što znači da se svako pola m visine materijala položenog u iskop vršilo nabijanje video pločama kako bi se dobio traženi modul stišljivosti. Prema projektu od takvog iskopa je na metar od ruba suhozida uzimajući u obzir da suhozid u naravi su kamene "vace" debljine 20 do 40 cm, a da je širina rova min 80 cm prema poprečnom presjeku iz glavnog projekta jasno je da je od rova prema strani suhozida u naravi došao neposredno do samog suhozida, a što se vidi iz fotografija priloženih na dan očevida, te prikazanih u elaboratu. Navedena tehnologija iskopa, te promjena materijala neposredno iznad kanalizacijske cijevi nepobitno utječe na promjenu toka vode, te ispiranje sitnih čestica između suhozida, koje su, sa sigurnošću mogu reći uslijed vibracija prošireni, odnosno došlo je uzročno posljedično do poremećaja stabilnosti suhozida. Ovdje se ne radi o direktnom i trenutnom slomu, već prema mišljenju vještaka o promjenama koje mogu uzročno posljedično nakon dužeg perioda uzrokovati pad, puknuće, lom, u svakom slučaju, poremećaj objekta.

22.5. Nadalje vještak se očitovao i kako za izradu ovog elaborata nije dostavljeno eventualno osiguranje dokaza prije početka izvođenja radova kako bi sa sigurnošću mogli reći u kakvom je suhozid bio stanju prije izvođenja radova. Navodi da je na dan očevida stanje suhozida bilo loše i neodržavano, da je bilo vidljivo nisko raslinje po samom suhozidu, ali prema mišljenju vještaka isto nije moglo utjecati u velikom obimu kada se gleda u poprečnom presjeku suhozid i prema obliku poprečnog presjeka suhozida kad ga se gleda s boka. S obzirom da se radi o suhozidu s jednim licem, te se radi o međi između dviju nekretnina, pri čemu je visina suhozida razlika odnosno denivelacija gornje i donje čestice, a ne potporni zid. Navodi da prema iskustvu i mišljenju vještaka u naravi se uvijek radi o nekoliko kišnih sezona tijekom kojih dolazi do vidljivih promjena. Nigdje nije zabilježeno niti stručno niti se može dati decidirano točan odgovor na to pitanje koliko je točno vremena potrebno. Slom suhozida svakako nije trenutni nego prema mišljenju vještaka uslijed mikropomaka uzrokovanih i vibracijama tokom izvođenja radova, djelovanjem vode, ispiranja čestica i djelovanjem hidrostatskog tlaka dolazi do više uzastopnih mikropomaka, te, naknadno, do sloma. Vještak je naveo i da se o linijskom objektu veće duljine gdje nisu svi parametri i sile koje djeluju na suhozid po mišljenju vještaka jednaki. Vještak nije razmatrao jugozapadnu stranu suhozida jer nije bila predmet rasprave. Radi se o hipotetskom pitanju gdje bi, a da su radovi vibracije i sigurno pomaci koji su nastali uslijed izvođenja radova stvarni i realni a ne hipotetski da je po mišljenju vještaka projekt trebao predvidjeti postojanje suhozida i izmjestiti se ukoliko postoji mogućnost ili postaviti zamjenski suhozid i srušiti stari.

23. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, savjesne ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza posebno, utvrđeno je da :

- je tužitelj 1999. kupio nekretninu te na njoj zatekao suhozid
- prije 2006. dolazi do manjeg klizišta na dijelu koji kasnije nije bio obuhvaćen radovima, a taj dio je tada obnovljen i pojačan
- 2017. u periodu od lipnja do listopada izvodili su se radovi iskopa kanala i polaganja kanalizacijskih cijevi. Radovi su trajali otprilike dva tjedna u lipnju, a projekt je završen u listopad u 2017.
- usred jakih kiša u ljeto 2018. dolazi do urušavanja dijela suhozida površine otprilike 2m² te ispadanja kamenja
- dimenzije navedenog suhozida su da je visini oko 3m a dužine oko 15, nalazi na strmom, kaskadnom terenu

- za vrijeme radova iskopi su provedeni na udaljenosti manjoj od 1 metra od baze suhozida
- dubina radova je bila otprilike 3 do 4 metra što je bilo suprotno očekivanjima
- za vrijeme radova došlo je do ispadanja prvog kamenja, no radnici su se morali držati ucrtane trase pa se očekivala naknadna sanacija štete
- tužitelj je iznad suhozida postavljao ploče za parking dimenzija 20x20 cm, međutim svjedoci su potvrdili da to nije na dijelu gdje je došlo do urušavanja
- sanacija nije izvršena zbog nedostatka financijskih sredstava.

24. U ovom postupku saslušani su predloženi svjedoci i to neposredni očevidci s terena (svjedoci tužitelja), operativci na gradilištu (glavni inženjer i nadzorna inženjerka) te uprava i tehnički sektor (predstavnici ViK-a). Svjedoci Branko Blajić, Marija Batinić, Marko Tomičić, u svojim iskazima zbog svoje visoke koherentnosti, neposrednog opažanja i detaljne usklađenosti svjedočili su ovom sudu po pitanju neutralizacije prigovora o starosti i neodržavanju suhozida. Obzirom se radi o susjedima koji na lokaciji žive 15–17 godina, suglasni su da je suhozid bio stabilan, u izvrsnom stanju ("remek djelo", "tvrda gradnja") te bez drače ili stabala. Zid je uspješno izdržavao sve vremenske uvjete sve do spornih radova. Svjedok Tomičić potvrđuje da je bager izvadio nekoliko velikih stijena iz same baze zida, što dokazuje izravan mehanički utjecaj teških strojeva na statiku zida na udaljenosti manjoj od 1 metra. Svjedoci Batinić i Tomičić izričito potvrđuju da su betonske kocke za parking postavljane na sasvim drugom dijelu parcele, a ne tamo gdje se zid srušio. Iskaz nadzorne inženjerke Antonele Bezić je kontradiktoran, defenzivan i u ključnim dijelovima zapravo ide u korist tužitelja. Naime svjedokinja priznaje postojanje općeg problema na terenu. Svjedokinja navodi da se "mnogi vlasnici na Kili prituživali", što potvrđuje da je projekt izvođen agresivno i uz negodovanje lokalnog stanovništva zbog ugrožavanja imovine. Prebacivanje odgovornosti odnosno znakovito ispravljanje na pitanje suda kako izvesti radove iskopa ako se na terenu nađe suhozid između deniveliranih parcela, Bezić prvo odgovara: "Obveza je investitora da izvede radove na siguran način." shvativši da je time teret prebacila na tuženika, svjedokinja se odmah ispravlja i navodi da je vlasnik dužan imati stabilan zid. Prva, spontana izjava svjedokinje predstavlja pravilo struke: izvođač se mora prilagoditi stanju na terenu i osigurati tuđu imovinu. Također u svom iskazu jasno navodi da je zadatak glavnog inženjera (Darka Potha) bio prijaviti projektantu svaku nestabilnost ili odstupanje na terenu (poput 3 m visokog suhozida) kako bi se projekt uskladio. Budući da se gosp. Poth ničega ne sjeća, očito je da izvođač nije obavijestio projektanta o opasnosti za suhozid, čime su postupali protivno pravilima struke. Tvrdnje da se zid srušio "nakon prvih kiša", a ne nakon dvije godine, predstavlja osobno mišljenje, a ne činjenicu. Logično je i životno da je rastresena i natopljena zemlja u kanalu dubokom 3-4 metra s vremenom (kroz dvije godine i više ciklusa kiša) postupno gubila nosivost dok se podzemni pritisak nije akumulirao u ljeto 2019. Iskaz glavnog inženjera izvođača Darko Potha karakterizira potpuna pasivnost i strategija "ne sjećam se". Izostanak sjećanja o dubini iskopa i prigovorima ne može opovrgnuti decidiranu tvrdnju tužitelja i troje svjedoka koji potvrđuju da su usmeni prigovori upućeni izravno njemu i poslovođi Ivanu na gradilištu. Iskazi svjedoka Ivica Perića, Duje Marovića i Božidara Čapalije imaju neutralan do minimalan dokazni kapacitet u pogledu samog uzroka štete. Svjedoci Perić i Marović uopće nemaju nikakvih saznanja o radovima niti o štetnom događaju na Kili jer to nije bio njihov djelokrug rada (saznaju samo ime projektantske tvrtke). Svjedok Čapalija (bivši direktor) potvrđuje da je projekt imao građevinsku i uporabnu

dozvolu (izdanu nakon ljeta 2017.). Međutim, posjedovanje uredne dokumentacije i uporabne dozvole ne oslobađa izvođača odgovornosti za građansko-pravnu štetu nanесenu trećim osobama, ako je šteta nastala kao skrivena posljedica izvođenja radova (potkopavanja statike podzemnim iskopom).

25. Sudski vještak utvrdio je uzročno-posljedičnu vezu između izvođenja kanalizacijskih radova i rušenja suhozida (površine cca 30 m², dimenzija 16,00 x 1,8 m) na k.č.z. 2619/20 k.o. Split. Ističu se i prihvaćaju navodi kojima se vještak vodio prilikom izrade nacrtu i mišljenja. Nedostatak u dokumentaciji, točnije projektna dokumentacija ("Kanalizacijska mreža predjela Kila") uopće nije uzela u obzir postojanje suhozida u neposrednoj blizini trase.

26. Ocijenivši iskaz sudskog vještaka jasnim, detaljnim i stručno utemeljenim, Sud je utvrdio postojanje izravne uzročno-posljedične veze između izvođenja zemljanih i građevinskih radova na izgradnji kanalizacijske mreže od strane tuženika i rušenja predmetnog suhozida na k.č.z. 2619/20 k.o. Split. Vještak je na logičan i stručan način pojasnio tehnologiju izvođenja predmetnih linijskih radova u odnosu na poprečni presjek i položaj suhozida, koji u naravi predstavlja suhozid s jednim licem i ima funkciju potpornog zida na međi dviju nekretnina koje su u znatnoj visinskoj denivelaciji. Iz dokumentacije u spisu, a napose iz fotografija snimljenih tijekom izvođenja radova, proizlazi da se osovina iskopa nalazila na svega jedan metar od ruba suhozida. Uzimajući u obzir da je minimalna širina rova iznosila 80 cm, a debljina kamenih elemenata („vaca“) suhozida između 20 i 40 cm, iskop je u naravi izveden neposredno uz sam rub suhozida. Nadalje, vještak je utvrdio da se u iskopu, osim običnog zemljanog materijala, nalazila i stijena. Izvođenje iskopa u stijenskoj masi na tako maloj udaljenosti od nevezanog objekta, kao i naknadno tehnološko zbijanje zamjenskog materijala u rovu (izvođenjem nabijanja vibropločama na svakih pola metra visine, silom od 40 do 8 MPa radi postizanja ugovorenog modula stišljivosti), uzrokovalo je snažne mikrovibracije tla. Navedene vibracije su posljedično dovele do mikro-pomaka unutar samog suhozida i proširenja reški (fuga) između kamenih elemenata. Sud prihvaća zaključak vještaka da u konkretnom slučaju nije došlo do trenutnog mehaničkog rušenja zida, već do progresivnog poremećaja njegove stabilnosti. Uslijed zamjene prirodnog materijala u rovu rastresitim zamjenskim materijalom iznad kanalizacijske cijevi, došlo je do trajne promjene hidrostatskih uvjeta i toka površinskih i podzemnih voda. Protekom vremena, a djelovanjem oborinskih voda (kiše), kroz vibracijama proširene reške došlo je do kontinuiranog ispiranja sitnih, nevezanih čestica iz unutrašnjosti suhozida, što je u konačnici rezultiralo gubitkom stabilnosti i slomom (rušenjem) zida u površini od cca 30,00 m².

27. Sukladno Pravilniku o obveznom sadržaju i opremanju projekata građevina (Narodne novine br. 118/2019, 65/2020, 155/2025) kada se radovi izvode neposredno u blizini uz postojećeg objekta potrebno izvršiti zaštitu objekta. Tako sukladno članak 40. st.2. Pravilnika, zatečeno stvarno izvedeno stanje postojeće građevine prije početka projektiranja rekonstrukcije utvrđuje se očividom na građevini, uvidom u dokumentaciju građevine, uzimanjem i ispitivanjem uzoraka sklopova građevine, proračunima ili na drugi primjereni način. Sukladno stavku 3. dokaz o prikladnosti građevine za rekonstrukciju mora sadržavati: opis tehničkog stanja postojećeg dijela građevine koja se rekonstruira s provjerom razine ispunjavanja

temeljenih zahtjeva za građevinu i snimak postojećeg stanja koji mora obuhvatiti cjelokupnu zonu zahvata rekonstrukcije u primjerenom mjerilu.

28. Sud je u ovom postupku utvrdio da se radilo o očitoj nepažnji te nepoštivanju pravilnika od strane tuženika, te je Sud ocijenio da je upravo takvo protupravno, pogrešno i izostalo postupanje tuženika rezultiralo nastankom štete tužitelju. Protivno pravilnicima, u potpunosti je izostao obvezni Projekt zaštite okolnih građevina, iako blizina objekata i denivelacija to izričito zahtijevaju. Došlo je do određenog odstupanje od projekta (Dubina iskopa): Projektirana dubina iskopa na dionici urušenja (stacionaže P7-2 do P7-4) iznosila je od 1,29 m do 2,51 m. Fotografije i iskazi pokazuju da je stvarna dubina iskopa bila veća od projektirane. Kota dna iskopa došla je do ili neposredno ispod samog dna deniveliranog suhozida. Također u prilog očitom nemaru ide činjenica nedostavljanja građevinskog dnevnika, a koji su tuženici pozvani da dostave na očevidu 12. lipnja 2025. Nadalje sukladno nalazu i mišljenju vještaka mehanizam sloma zida ovaj Sud je uzeo utvrđenim činjenicu da je izvođenje iskopa neposredno uz zid uzrokovalo je inicijalne vibracije i mikro-pomake nevezanih sitnih čestica unutar suhozida, što je naknadno pod utjecajem kiše, došlo je do ispiranja tih sitnih čestica i promjene hidrostatskih uvjeta (zbog rastresitog materijala u oblozi cijevi), a protekom vremena rezultiralo konačnim slomom zida.

29. Sud je kao neosnovane otklonio prigovore tuženika kojima se uzrok rušenja zida pokušao prevaliti na naknadne radove tužitelja (izrada betonskog platoa i postavljanje opločnika) te na utjecaj prirodnih faktora i neodržavanja (rast bršljana i raslinja). Vještak se na ročištu decidirano izjasnio da radovi tužitelja na gornjem platou, unatoč korištenju uobičajenih strojeva za zbijanje (vibrovaljak, vibroploča), ni u kojem obujmu nisu mogli uzrokovati vibracije takvog intenziteta koje bi dovele do pada predmetnog zida, niti su tim oštećenjima mogli pridonijeti. Vezano za postojanje niskog raslinja i bršljana na suhozidu na dan očevida, vještak je pojasnio da, promatrajući poprečni i bočni presjek suhozida, takvo neodržavanje svakako može imati određeni dugotrajni utjecaj, ali nikako u obujmu koji bi samostalno doveo do sloma i rušenja strukture zida.

30. U pogledu prigovora tuženika da je zid srušen tek u veljači 2021., a radovi su završeni 2017., isti su neosnovani jer je vještak detaljno obrazložio mehanizam odgođenog sloma uslijed promjene hidrostatskih uvjeta i dugotrajnog ispiranja materijala. Sud također napominje da tuženici prije početka izvođenja radova nisu osigurali dokaze niti izradili nulti snimak postojećeg stanja okolnih objekata, iako ih blizina suhozida i Pravilnik o obveznom sadržaju i opremanju projekata (obveza izrade projekta zaštite okolnih građevina) na to obvezuju. Također, tuženici tijekom postupka i na izričito traženje vještaka nisu dostavili snimku izvedenog stanja niti građevinski dnevnik, slijedom čega je vještak osnovano izvršio analizu i procjenu dubine iskopa (koja je na pojedinim mjestima bila veća od projektirane) na temelju vjerodostojnih fotografija iz spisa u kojima se vide radnici u samom rovu.

31. Tuženici su tijekom postupka istaknuli prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, navodeći da tužitelj nije isključivi vlasnik nekretnine. Sud je navedeni prigovor ocijenio kao pravno neosnovan. Odredbom članka 46. stavka 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014- u nastavku ZVDSP) propisano je da svaki

suvlasnik ima pravo podnositi zahtjeve koji proizlaze iz prava vlasništva radi zaštite cijele nekretnine. Radovi na sanaciji i popravku srušenog suhozida, koji se nalazi na strmom kaskadnom terenu i služi kao potporna struktura za obiteljsku kuću, predstavljaju poslove izvanredne uprave s ciljem otklanjanja neposredne opasnosti i sprječavanja daljnjeg propadanja cijele nekretnine. Nadalje, suhozid i šteta nastala njegovim urušavanjem predstavljaju fizički, tehnički i funkcionalno nedjeljivu cjelinu. Iz pravila građevinske struke proizlazi da je nemoguće popraviti ili sanirati samo idealni suvlasnički dio zida, već se zid mora obnoviti u cijelosti kako bi ponovno ostvario svoju funkciju stabilizacije terena. Sukladno članku 52. stavku 1. ZVDSP-a, u pogledu nedjeljive stvari suvlasnici prema trećim osobama djeluju kao jedan vlasnik. U pogledu novčanog potraživanja koje je namijenjeno isključivo za sanaciju takve nedjeljive stvari, primjenjuje se odredba članka 55. ZOO-a. Prema navedenoj odredbi, kod nedjeljivih obveza u kojima ima više vjerovnika (u ovom slučaju suvlasnika nekretnine), svaki pojedini vjerovnik ovlašten je zahtijevati od dužnika ispunjenje cijele činidbe. Isplatom cjelokupnog iznosa naknade štete tužitelju ne vrijeđaju se prava manjinskih suvlasnika, već se naprotiv štite i njihovi imovinski interesi, budući da se dosuđena financijska sredstva potražuju radi naturalne restitucije i popravka zajedničke nekretnine. Tužitelj je kao većinski suvlasnik, sukladno citiranim zakonskim odredbama, u potpunosti aktivno legitimiran samostalno zahtijevati naknadu cjelokupne štete od odgovornih osoba. Slijedom navedenog, sud je prigovor nedostatka aktivne legitimacije odbio.

32. Tuženici su istaknuli prigovor zastare potraživanja navodeći da su građevinski radovi na iskopu kanalizacijske trase završeni u listopadu 2017., dok je šteta osiguravatelju prijavljena tek 16. ožujka 2021., iz čega izvode zaključak o proteku zakonskih zastarnih rokova. Sud je navedeni prigovor ocijenio u cijelosti neosnovanim. Odredbom članka 230. stavka 1. ZOO-a propisano je da tražbina naknade predvidive štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila (subjektivni rok), dok stavak 2. propisuje da u svakom slučaju ova tražbina zastarijeva za pet godina otkad je šteta nastala (objektivni rok). Pogrešno je stajalište tuženika da zastarni rok počinje teći od trenutka poduzimanja štetne radnje (završetka iskopa u 2017. godini). Radnja poduzeta u 2017. godini predstavljala je uzrok koji je progresivno slabi statiku i strukturu terena, dok se sama šteta u vidu fizičkog urušavanja suhozida površine otprilike 2 m² manifestirala tek u ljeto 2019. godine (točnije u kolovozu 2019., nakon obilnih ljetnih kiša). Točno vrijeme urušavanja zida sud je utvrdio iz suglasnih, uvjerljivih i kronološki usklađenih iskaza svjedoka Branka Blajića, Marije Batinić i Marka Tomičića, koji su kao neposredni susjedi i očevici locirali trenutak urušavanja u ljeto 2019. S obzirom na to da je tužitelj za štetu i štetnika saznao u kolovozu 2019. godine, trogodišnji subjektivni zastarni rok počeo je teći tada i istekao bi u kolovozu 2022. godine. Budući da je tužba podnesena unutar tog roka (nakon provedenog postupka osiguranja dokaza pod poslovnim brojem R1-419/2020), evidentno je da zastara nije nastupila. Sud otklanja tvrdnju tuženika da je za računanje zastare mjerodavan isključivo datum prijave štete osiguratelju (16. ožujka 2021.), jer je prijava osiguranju vansudska radnja oštećenika koja ne utječe na stvarni, u postupku dokazani trenutak nastanka štete. Jednako tako, pozitivni propisi ne uvjetuju pravo na naknadu štete posjedovanjem snimki "nultog stanja" ili prijavom policiji, pa su i ti prigovori tuženika odbačeni.

33. Sud je otklonio ponudu trgovačkog društva Alfa Solin d.o.o. u iznosu od 14.144,00 € + PDV koju je dostavio tužitelj, prihvaćajući iskaz vještaka da navedeni iznos znatno premašuje prosječne tržišne cijene za ovu vrstu radova na mjerodavnom

tržištu. Trošak uklanjanja starog i izrade novog suhozida s jednim licem procjenjuje se na 300,00 €/m², odnosno ukupno 9.000,00 €, no budući se radi o starijem, otprije djelomično amortiziranom suhozidu, sud prihvaća prijedlog vještaka pa umanjenje vrijednosti za 30% ,na iznos od 6.300,00 €, primjenom instituta amortizacije, a ne potpuni povrat u prvobitno stanje.

34. O parničnom trošku je odlučeno temeljem čl. 154. i 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023, 107/2025). Tužitelj je popisao trošak parničnog postupka za: sastav tužbe od 26. svibnja 2021., u visini od 100 bodova, sastav podnesaka od 13. travnja 2022. i 6. svibnja 2026. od po 100 bodova, te zastupanja na ročištima od 15. studenog 2022., 1. veljače 2023., 27. travnja 2023., 21. rujna 2023., 14. studenog 2023., 31. siječnja 2024., 13. siječnja 2025., 13. veljače 2025., 12. lipnja 2025., 21. studenog 2025., 28. siječnja 2026. i 12. svibnja 2026. od po 100 bodova te pristup ročištu za objavu presude od 50 bodova. Tužitelj je zatražio i trošak pristojbe tužbe te presude u visini od po 73,73 ura, te na ime troškova osiguranja dokaza 381,25 eura te vještačenja 400,00 eura. Obzirom je tužitelj uspio u parnici u omjeru od 62,37 %, dok su tuženici uspjeli sa 37,63 % pripada mu parnični trošak u visini od 1.159,43 eura.

35. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke.

Split, 15. rujna 2026.

SUTKINJA

SNJEŽANA CVITANOVIĆ

PRAVNA POUKA:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se rješenje objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava rješenja obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se rješenje objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava rješenja obavljena danom zaprimanja pisanog opravka iste.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-27b84**

Kontrolni broj: **0430f-5c0e8-67f76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.